

Μια παγκόσμια ποιήτρια από το Δήμο μας

Η Κική Δημουλά, η Ελληνίδα ποιήτρια, με παγκόσμια αναγνώριση και τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στην έδρα της Ποίησης κατάγεται από την έδρα του δήμου μας τη Μεσσήνη. Το πατρικό της όνομα είναι Βασιλική Ράδου (γένος Καλαμαριώτη). Γεννήθηκε το 1931. Παντρεύτηκε τον μαθηματικό και ποιητή Άθω Δημουλά, με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά. Εργάστηκε ως υπάλληλος στην Τράπεζα της Ελλάδος. Το 2002 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Θέματα που κυριαρχούν στα ποιήματά της

είναι η απουσία, η φθορά, η απώλεια, η μοναξιά και ο χρόνος. Χαρακτηριστικά της ποιήσής της είναι η προσωποποίηση αφηρημένων εννοιών, η ασυνήθιστη χρήση κοινών λέξεων και η πικρή φιλοπαίγμων διάθεση. Τιμήθηκε το 1972 με το Β' Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή Το λίγο του κόσμου, το 1989 με το Α' Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή Χαίρε ποτέ και το 1995 με το Βραβείο Ουράνης της Ακαδημίας Αθηνών για τη συλλογή Η εφηβεία της λήθης. Επίσης, έχει βραβευθεί με το Ευρωπαϊκό Βραβείο Λογοτεχνίας. Ποιήματα της έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, τα γαλλικά, τα ισπανικά, τα ιταλικά, τα πολωνικά, τα βουλγαρικά, τα γερμανικά και τα σουηδικά.

Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου στο Χατζή

Στα περισσότερα χωριά του τώος Δήμου Βουφράδας έχει πλέον σταματήσει στην πράξη ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940, όπως και κάθε άλλης εθνικής γιορτής λόγω έλλειψης μαθητών. Τα δημοτικά σχολεία έχουν βάλει λουκέτο εδώ και πολλά χρόνια. Είναι ζήτημα αν οι τοπικοί άρχοντες καταθέτουν και στεφάνι στο μνημείο πεσόντων των χωριών αυτών. Μόνο στο Χατζή έχουμε κάποιους εορτασμούς και εκεί υποτονικούς αν σκεφτεί κανείς πώς γιορτάζονταν οι εθνικές επέτειοι πριν από κάποιες δεκαετίες που τα χωριά μας έσφυζαν από ζωή. Η φωτογραφία είναι από παλαιότερο εορτασμό στην πλατεία στο Χατζή.

Αγώνας για ένταξη της Βουφράδας στην Κορώνη

Ήταν το 1909 όταν σε ολόκληρη τη Μεσσηνία είχε ανάψει για καλά η συζήτηση για τη συγχώνευση των δήμων. Η Κορώνη διεκδικούσε να καταργηθεί ο δήμος Βουφράδας και να ενταχθεί στο δήμο Κορώνης και αν αυτό δεν ήταν εφικτό να συγχωνευθεί ο δήμος Κορώνης στο δήμο Βουφράδας αλλά με έδρα το Πεταλίδι και όχι το Χατζή. Μάλιστα η εφημερίδα «Εμπρός» έχει δημοσιεύσει το Νοέμβριο του 1909 τηλεγράφημα διαμαρτυρίας του εμποροκτηματικού συλλόγου Πύλου Α. Γιαννόπουλου που ζητάει ο δήμος Βουφράδας να ενταχθεί στο δήμο Πύλου: «Πύλος 16 Νοεμβρίου. Βεβαιούται ενταύθα ότι οι δημόται Κορώνης ενεργούσιν απεγνωσμένως όπως ο δήμος Βουφράδος καταργούμενος τυχόν προσαρτηθή εις τον δήμον Κορώνης ή καταργουμένον και του δήμου Κορώνης έχοντος πληθυσμού ελάσσονα των πέντε χιλιάδων προσαρτηθή ούτος εις τον δήμον Βουφράδος, αλλά τότε με έδραν ουχί την πρωτεύουσιν της Βουφράδος Χαντζή, αλλά με την της Κορώνης, Πεταλίδιον, όπερ σημαίνει προφανώς την κατάργησιν του δήμου Βουφράδος και την καταδολίευσιν του τελευταίου ψηφισθέντος νόμου. Το τοιούτον εστί ολέθριον δια τον δήμον Βουφράδος και άδικον δια τον δήμον Πυλίων, διότι ανέκαθεν ο δήμος Βουφράδος υπάγεται δημοτικώς και δικαστικώς εις τον δήμον Πυλίων. Ένεκα δε τούτου ανεπήχθησαν πυκνότερα περιουσιακά και οικονομικά σχέσεις μεταξύ των κατοίκων των δήμων, αλλά και γεωγραφικώς επιβάλλεται προσάρτησις του δήμου Βουφράδος εις τον δήμον Πυλίων διότι τα πολυαριθμότερα χωρία του δήμου Βουφράδος κείνται πολύ εγγύτερον προς την Πύλον παρά προς το Πεταλίδιον έδρα του δήμου Κορώνης. Υπό τοιούτον πνεύμα απεστάλη τηλεγραφική αναφορά του Εμποροκτηματικού Συλλόγου και της επιτροπής Πυλίων προς τους Προέδρους της Κυβερνήσεως και της Βουλής. Παρακαλούμεν και υμάς όπως συνηγορήσετε υπέρ αυτού. Ο Πρόεδρος του Εμποροκτ. Συλλόγου Πύλου Α. Γιαννόπουλος». Τελικά το 1912 με το νόμο ΔΝΖ καταργήθηκαν οι δήμοι και δημιουργήθηκαν οι κοινότητες.

Καταρράκτες Πολυλίμνιου: Ω! Είναι ωραία στον Παράδεισο

Η ομορφιά του είναι συγκλονιστική. Σου κόβει την ανάσα. Αν ο Κήπος της Εδέμ είχε επί γης αντίστοιχο, αυτό θα ήταν σίγουρα οι καταρράκτες του Πολυλίμνιου. Μόλις 32 χλμ. από την Καλαμάτα, στα όρια της κοινότητας Χαραυγή στο δρόμο προς Πύλο, το φαράγγι προσφέρει δυνατός συγκινήσεις στους επισκέπτες που έρχονται από όλο τον πλανήτη για να το θαυμάσουν. Πυκνή βλάστηση, πουλιά και ζώα, πεταλούδες και λεπιδοπτερα, μικρές και μεγαλύτερες λίμνες που διαδέχονται η μία την άλλη, μαγευτικοί καταρράκτες, συνυπάρχουν με ελαιώνες και αμπέλια, με μύθους και θρύλους. Η φήμη του Πολυλίμνιου συνεχώς διευρύνεται τα τελευταία χρόνια. Η διεθνής εκτίμηση της οποίας χάρει δε μοιάζει όμως αρκετή για να του δείξουν οι επίσημοι φορείς την προσοχή που του αξίζει. Περίπου ένα χιλιόμετρο από τη Χαραυγή, μέσω βατού αγροτικού δρόμου φτάνουμε στους καταρράκτες. Ένα μικρό διαμορφωμένο μονοπάτι και ξύλινα γεφύρια οδηγούν τον επισκέπτη στις λίμνες του Τυχερού, του Ιταλού, του Πανάγου και της Σταθούλας, στη Μαυρόλιμνα, στην Καδούλα και την Κάδη. Η τελευταία είναι η λίμνη στην οποία καταλήγει ο μεγαλύτερος από τους καταρράκτες του Πολυλίμνιου, εκεί όπου οι φίλοι του φαράγγιου, επισκέπτες και κάτοικοι της περιοχής, κολυμπούν το καλοκαίρι, περίοδο αιχμής της επισκεψιμότητάς του. Στην αρχαιότητα, στην περιοχή λατρεύονταν ο Ποσειδώνας και η Πότνια, η Δέσποινα των Ζώνων, που φέρει περιδέραιο από λιβελοούλες (το λεπιδοπτερο που βρίσκουμε παντού στο φαράγγι). Καθώς η Νηρηίδες γίνονταν... νεράιδες, ιστορίες με αερικά γεννήθηκαν στη λαϊκή φαντασία. Οι περισσότερες λίμνες έχουν ονομαστεί από τους ανθρώπους που τις στοιχείωσαν. Ο Ιταλός (στρατιώτης που πνίγηκε στη λίμνη την Κατοχή) και ο Πανάγος χάθηκαν νεραϊδοπαρμένοι στα νερά του Πολυλίμνιου. Η Σταθούλα, επί Τουρκοκρατίας, προτίμησε να ενταχθεί στο βασίλειο των Νυμφών αντί να παραδοθεί στους άντρες του Ιμπραήμ. Απόκοσμα μαγευτικός, ο μυστικός αυτός παράδεισος δεν παύει να σε εκπλήσσει. Πάνω από την Κάδη η πορεία δυσκολεύει. Όσοι όμως αποφασίσουν να την ακολουθήσουν, θα βρεθούν στην σπηλιά με τις κίτρινες πεταλούδες, θα δουν τις λίμνες Γύρα και Τσαγκαρουλοβρύση, θα διασχίζουν διαδρομές κατάφυτες με πλατάνια, ιπές και δάφνες. Το φαράγγι ήταν πάντα πηγή ζωής για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής. Εκεί έπλεναν τα ρούχα οι γυναίκες του χωριού, με τα ψάρια του τρέφονταν οι ντόπιοι, με το νερό του πότιζαν τα περιβόλια που υπάρχουν τριγύρω του. «Πολλές οικογένειες επιβίωσαν από το ποτάμι», μου λέει ο Φώτης Ασημακόπουλος, ιδιοκτήτης του εστιατορίου – ξενώνα «Καταρράκτης» στην περιοχή.

«Πλέον, έχουν πάψει οι πρακτικές χρήσεις που του γίνονταν. Έχει επικρατήσει το φυσικό του κάλλος. Είναι αξιοθέατο και ως τέτοιο ελπίζουμε να το αξιοποιήσουμε». Υπολογίζεται ότι, τα τελευταία πέντε χρόνια, περισσότερα από 20.000 άτομα επισκέπτονται το Πολυλίμνιο κάθε καλοκαίρι. Η περίοδος αιχμής είναι από το Πάσχα μέχρι και το τέλος Σεπτεμβρίου. Είναι και Έλληνες, αλλά κυρίως άλλοι Ευρωπαίοι, μέχρι τον Ιούνιο πολλοί Σκανδιναβοί, στη συνέχεια Ολλανδοί, Γερμανοί, Βρετανοί, Γάλλοι και Ιτα-

λοί, αλλά και πολλοί Αμερικανοί και Ιάπωνες. «Στο μαγαζί μου, οι οκτώ στις δέκα παρέες είναι ξένοι», σημειώνει ο κ. Ασημακόπουλος. «Αυτό σημαίνει ότι το Πολυλίμνιο έχει τρομερή αποδοχή από την παγκόσμια κοινότητα. Τα τελευταία πέντε χρόνια έχουν πάρει διάσταση το φαράγγι και οι καταρράκτες του Πολυλίμνιου. Μέσα σε αυτά τα χρόνια γνώρισε την αποδοχή και την εκτίμηση τόσο από την ευρωπαϊκή όσο και από τη διεθνή κοινότητα και αγορά. Ωστόσο», υπογραμμίζει ο κ. Ασημακόπουλος, «παρά την ομορφιά της, η περιοχή μας είναι ξεχασμένη. Η Πολιτεία είναι απύσχα. Μόνοι μας παλεύουμε εδώ οι ιδιώτες. Έχουμε δημιουργήσει ένα σύλλογο, αλλά και αυτός πλέον υπολειτουργεί. Τώρα πασχίζουμε να τον ενεργοποιήσουμε και πάλι, ώστε, όσο μπορούμε, να δώσουμε ώθηση και να προστατεύσουμε τον τόπο μας». Η Χαραυγή δεν έχει περισσότερους από 120 κατοίκους, σχεδόν όλοι τους ηλικιωμένοι. Πέρα από τα τυπικά καφενεδάκια του χωριού, υποδομές για υποδοχή επισκεπτών δεν υπάρχουν. Μοναδική προσπάθεια είναι αυτή του κ. Ασημακόπουλου, που επέστρεψε από τον Καναδά στη γενέτειρά του πριν πέντε χρόνια. Με μεράκι και ρομαντική διάθεση, θέλει να δει τον τόπο του να πηγαίνει μπροστά. Συνομιλώντας με τους κατοίκους του χωριού, διαπιστώνω ότι στις προτεραιότητες τους είναι ζητήματα πρακτικά: Ζητούν καλύτερους δρόμους πρόσβασης στο Πολυλίμνιο, δημιουργία υποδομών από τον Δήμο, χωρίς να είναι απολύτως σαφές τι περιμένουν από την αξιοποίησή του. Παρά τον μεγάλο όγκο τουριστών, δεν έχει τοποθετηθεί από την Πολιτεία άνθρωπος που να επιβλέπει το χώρο και να ενημερώνει τους επισκέπτες. «Ο ξένος κόσμος σέβεται το Πολυλίμνιο και το προστατεύει. Αναγνωρίζουν τη μοναδική του ομορφιά, το πλούσιο οικοσύστημα του φαράγγιου», λένε οι ντόπιοι. «Το πρόβλημα είναι το εξής: Έχουμε εισηγηθεί στο Δήμο Μεσσηνίας τουλάχιστον για τους θερινούς μήνες να τοποθετηθεί στον χώρο έναν υπάλληλο, ώστε να εξυπηρετεί τον κόσμο, να εποπτεύει το χώρο για την περίπτωση φωτιάς, να καθαρίζει το φαράγγι από τα σκουπίδια. Παράλληλα, να ενημερώνει τους επισκέπτες να μη χρησιμοποιούν σαμπουάν και άλλα χημικά

σκευάσματα μέσα στα νερά του Πολυλίμνιου. Το ποτάμι έχει τρομερό βιότοπο, ο οποίος αν δεν προστατευτεί κάτω από την ομπρέλα ενός επίσημου φορέα, σε κάποια χρόνια θα είναι ένα νεκρό ποταμάκι και θα χάσουμε όλο το παιχνίδι». «Αυτή τη στιγμή, οι κάτοικοι μόνοι μας προσπαθούμε να το προστατεύουμε και να το καθαρίζουμε από τα σκουπίδια, να φροντίζουμε για την καλή κατάσταση του δρόμου και για την ενημέρωση των τουριστών», λέει ο Φώτης Ασημακόπουλος. Εποχή έχουν αφήσει τα αυγουσιότικα φεστιβάλ που γίνονταν στο ποτάμι, τα οποία σταμάτησαν όμως ξαφνικά τα τελευταία χρόνια.

Παρότι συγκέντρωναν χιλιάδες κόσμο, «για κάποιους λόγους ο Δήμος τα εγκατέλειψε», λένε οι κάτοικοι της Χαραυγής. Με τη συμπράξη του Νίκου Καλογερόπουλου, τώρα προσπαθούν να αναβιώσουν το Φεστιβάλ του Αυγούστου. Ο γνωστός Μεσσηνιος ηθοποιός και σκηνοθέτης γύρισε πολλές σκηνές από την τελευταία του ταινία «Οι Ιππείς της Πύλου» στο Πολυλίμνιο. Οι συντελεστές της ταινίας παρέμειναν στην περιοχή για παραπάνω από δύο μήνες. Γοητεύθηκαν από την ομορφιά της και αποφάσισαν να αγκαλιάσουν τις προσπάθειες των ντόπιων για το μέλλον του φαράγγιου. Παράλληλα, αφιερώματα στο Πολυλίμνιο έχουν γίνει από την κρατική τηλεόραση και τα ιδιωτικά κανάλια, ενώ σελίδες επί σελίδων έχουν γραφτεί σε περιοδικά και εφημερίδες για τις λίμνες και τους καταρράκτες. Στα πλαίσια ντοκιμαντέρ για τη Μεσσηνία που ετοιμάζει το Discovery Channel, συνεργείο του βρέθηκε πριν δυο εβδομάδες στο Πολυλίμνιο για να τραβήξει πλάνα. «Πιο πολύ ασχολούνται μεμονωμένα άτομα, άνθρωποι και φορείς από το εξωτερικό, παρά οι επίσημοι ελληνικοί φορείς και ο Δήμος», λέει ο κ. Ασημακόπουλος. «Στη Μεσσηνία υπάρχουν τρία – τέσσερα αξιόλογα μέρη, τα οποία αντί να αναδειχθούν, μπαίνουν στη σκιά. Δε νοεΐται να ξεκινάει ο άλλος από την άκρη του κόσμου να επισκεφθεί το Πολυλίμνιο, κι εμείς να σφυράμε αδιάφορα. Πρόκειται για τεράστιο λάθος». ((Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Θάρρος» της 2ας Αυγούστου 2011. Το ρεπορτάζ είναι της Γεωργίας Οικονομοπούλου).

Η παράκαμψη του Σκάρμινγκα

Στο δρόμο από Τουλούπα Χάνι έως τη διασταύρωση προς Μεταξάδα, μήκους 3.650 μέτρων, προβλέπεται νέα χάραξη -παράκαμψη της Μεταμόρφωσης από τη βόρεια πλευρά του χωριού με γέφυρα στο ρέμα Καμπύροβα 3 ανοιγμάτων και μήκους 110 μέτρων. Έχουν συνταχθεί και οι υποστηρικτικές μελέτες και έχουν εγκριθεί οι περιβαλλοντικοί όροι. Απαγορευτικός, όμως, είναι ο προϋπολογισμός του έργου που υπολογίζεται στα 15,7 εκ. ευρώ που ανεβάνει κι άλλο, καθώς στα 2,6 εκ. ευρώ εκτιμάται η κατασκευή της γέφυρας. Και όλα αυτά χωρίς τις απαλλοτριώσεις. Το κομμάτι αυτό πρόκειται να συνδέσει τα δύο έργα βελτίωσης στα τμήματα Καζάρμα- Τουλούπα Χάνι και στροφή Μεταξάδας - Χώρα από το ΠΕΠ του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στοιχεία εφημερίδας

ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου
Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»

Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014

Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινπούλου

Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα. Τ.Κ. 241100, τηλ.6976670736

Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης: Τάσος Αποστολόπουλος

Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20, Τρίπολη, τηλ. 6977278756